

Μ. Μπαλαούρας: «Ο Κονδύλης ένας μαχητικός Ευρωπαίος διανοητής»

Ομιλία του Βουλευτή Ηλείας στο Συνέδριο για τον Π. Κονδύλη

Παίρνοντας το λόγο για τον μαχητικό φιλόσοφο και πολιτικό διανοητή Παναγιώτη Κονδύλη, που επηρέασε σημαντικά την Ευρωπαϊκή πνευματική ζωή, ο Μ. Μπαλαούρας εξέφρασε την αμηχανία του να τοποθετηθεί ως αριστερός απέναντι στον διανοητή Κονδύλη, ο οποίος, βαθύς γνώστης της Μαρξιστικής ανάλυσης αλλά και της σκέψης του Μακιαβέλι, είχε πει σε συνέντευξή του: «Εγώ ανατέμνω τις ιδεολογικές ψευδαισθήσεις αριστερών και δεξιών με τα ίδια αναλυτικά εργαλεία κι αναλόγως με του ποιου τις ιδεολογικές αυταπάτες θίγω κάθε φορά, οι πιο πολλοί με βαφτίζουν αριστερό ή δεξιό».

«Το σίγουρο είναι ότι ο Παναγιώτης Κονδύλης, με τα πολιτικά γραπτά του, λειτούργησε αποδομητικά και καυστικά και προς τα δεξιά και προς τα αριστερά» συμπέρανε ο Μ. Μπαλαούρας, που πολλοί τον περιγράφουν, ακόμα και ως «προφήτη» όχι μόνον της ελληνικής κρίσης, αλλά και της κατάστασης της Ευρώπης μετά τον Ψυχρό Πόλεμο.

«Σε ό,τι αφορά ειδικά την Ευρώπη, ο Κονδύλης εξέφρασε απόλυτη δυσπιστία απέναντι στην ευρωπαϊκή ενοποίηση, όχι μόνον γιατί προέβλεπε ότι με την παγκοσμιοποίηση θα συρρικνώνονταν το μερίδιο της Ευρώπης στον παγκόσμιο πλούτο προς όφελος του Τρίτου Κόσμου, με αποτέλεσμα την ανάδυση κοινωνικών εντάσεων στο εσωτερικό των ευρωπαϊκών κοινωνιών, αλλά και γιατί οι οικολογικές και μεταναστευτικές πιέσεις της νέας εποχής θα ενίσχυαν τις κεντρόφυγες δυνάμεις μέσα στην Ευρώπη, θα έκαναν το κάθε κράτος να στραφεί στον εαυτό του και θα οδηγούσαν εν τέλει κάποια ευρωπαϊκά κράτη να ξαναψύσουν τα σύνορά τους».

Και για την Ελλάδα, τι είπε; Ότι η χώρα μας, στη νέα εποχή θα κινδύνευε να συρρικνωθεί περαιτέρω λόγω της ολίσθησής της στον «παρασιτικό καταναλωτισμό», δηλαδή την αύξηση του εσωτερικού και εξωτερικού δανεισμού, με σκοπό όχι τη χρηματοδότηση παραγωγικών επενδύσεων αλλά την εισαγωγή καταναλωτικών αγαθών από το εξωτερικό, ο οποίος θα «υπονόμευε την ανεξαρτησία της χώρας και την αυτοτέλεια των εθνικών της αποφάσεων».

Ο βουλευτής θεωρώντας ότι οι εκτιμήσεις του Κονδύλη, παρά τη μεγάλη τους αξία, επιδέχονται κριτικής, για κάποιες από τις προβλέψεις του για την Ευρώπη, ενώ όσον αφορά τη χώρα μας, ανέφερε: «Ο Κονδύλης, ως μαχητικός διανοητής, συγκλίνοντας με απόψεις μέρους της τότε Αριστεράς, παρουσίασε τη θέση του ότι το ελληνικό παραγωγικό πρότυπο 1980-2008 ήταν πελατειακός καταναλωτισμός με δανεικά, με αδιαφορία για την πραγματική παραγωγική οικονομία και με εύνοια του κράτους προς την αποβιομηχάνιση και τη στροφή στις υπηρεσίες. Είδε σωστά ότι η πίστη των ελληνικών ελίτ πως η ευρωπαϊκή ένταξη της Ελλάδας χώρας θα έλυne αυτόματα όλα τα προβλήματα ήταν μύθος, που τη βόλευε. Ιδιαίτερα η ένταξη στην ΟΝΕ που προβλήθηκε ως η απόλυτη λύση του ελληνικού οικονομικού προβλήματος όχι μόνον δεν βοήθησε αλλά επιδείνωσε δραματικά το πρόβλημα του παρασιτικού καταναλωτισμού. Και μόνο η καλπάζουσα αύξηση του ελλείμματος τρεχουσών συναλλαγών, από 4% στο τέλος της δεκαετίας του '90 σε 14% το 2008, τα λέει όλα».

«Εν τέλει η Ελλάδα χρεοκόπησε», συνέχισε ο Μάκης Μπαλαούρας, «κι αν δεν έχασε μέρος της εδαφικής κυριαρχίας προς όφελος της Τουρκίας όπως φοβόταν ο Κονδύλης, έγινε κράτος με περιορισμένη κυριαρχία, υποχρεωμένο να εφαρμόζει τις νεοφιλελεύθερες συνταγές που του υπαγόρευαν οι δανειστές του. Έτσι οδηγηθήκαμε σε μια πρωτοφανή για καιρό ειρήνης ύφεση 25% και τη θυσία μιας ολόκληρης γενιάς, που είτε φυτοζωεί άνεργη στην Ελλάδα είτε πήρε το δρόμο για το εξωτερικό. Η ελληνική πολιτική τάξη που έκανε τις επιλογές οι οποίες έφεραν τη χώρα στη χρεοκοπία, αυτή η πολιτική τάξη που στα χρόνια των παχιών αγελάδων εκμαυλιζόταν πρόθυμα, την ώρα όμως της κρίσης, πήγε να ρίξει την ευθύνη στο λαό με το 'μαζί το φάγαμε', χρεοκόπησε κι αυτή».

Τελειώνοντας, ο Μ. Μπαλαούρας τόνισε ότι δε συμμερίζεται την άποψη του Κονδύλη περί καθολικής ευθύνης του ελληνικού λαού για τη χρεοκοπία, ενώ όσον αφορά την Ευρώπη κατέληξε: «Υπήρξαν δύο Ευρώπες, διαφορετικές σε κάθε φάση. Ήταν διαφορετική η οραματική Ευρώπη των κοινωνικών κρατών με τη πρόταση για μετα-εθνική Ευρώπη που κυριάρχησε ως το 1989. Μεταμορφώθηκε σε κάτι άλλο η Ευρώπη, από την εποχή του Μάαστριχτ και της ΟΝΕ, όταν συνδέθηκε με το νεοφιλελεύθερο οικονομικό πρόταγμα».

Πηγή: <https://www.ilias24.gr/index.php/a-olympia-politiki/9148-m-mpalaoyras-%C2%ABo-kondylhs-en-as-machhtikos-eyrwpaio-dianohths%C2%BB>